

بیان ژن کامل آنتی ژن سطحی SAG3 توکسوپلازما گوندی در سلول یوکاریوتی

حسین ثباتی^۱، عبدالحسین دلیمی^{۲*}، بهرام کاظمی^۲، فاطمه غفاری فر^۲

۱. دانشجوی دکتری رشته انگل شناسی پزشکی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

۲. انگل شناس، استاد گروه انگل شناسی دانشکده علوم پزشکی دانشگاه تربیت مدرس

۳. انگل شناس، استاد گروه انگل شناسی و مرکز سلولی و مولکولی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

* نشانی برای مکاتبه: گروه انگل شناسی، دانشکده علوم پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، ص. پ. ۱۱۱-۱۴۱۱۵ تهران، تلفن: ۸۲۸۸۳۸۳۸، dalimi_@modares.ac.ir

پذیرش برای چاپ: بهمن نود

دریافت مقاله: آذر نود

چکیده

سابقه و هدف: توکسوپلازما گوندی یک انگل داخل سلولی اجباری است که مسئول بیماری توکسوپلاسموزیس در انسان و حیوانات بوده و دارای انتشار جهانی است. SAG3 یک آنتی ژن سطحی بزرگ انگل است که در اتصال و حمله به سلولهای هدف میزبان نقش مهمی را ایفاء می نماید. آنتی ژن SAG3 در مراحل مختلف سیکل زندگی انگل از جمله تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت بیان می شود. هدف این مطالعه بیان ژن کد کننده کامل پروتیین SAG3 توکسوپلازما گوندی در سلولهای CHO بوده است.

روش کار: در این مطالعه ژن کامل SAG3 پس از تکثیر به روش PCR در پلاسمید *pBluescript* کلون شد. سپس در پلاسمید بیانی یوکاریوتی *pcDNA3* که با آنزیمهای *HindIII*، *BamHI* برش خورده بود، ساب کلون (*Subclone*) گردید. این پلاسمید نو ترکیب *pcSAG3* به سلولهای CHO جهت بیان ژن کامل SAG3 ترانسفکت شد. بیان پروتیین با روش *RT-PCR*، *SDS-PAGE* و *Western blot* تایید گردید.

یافته ها: پلاسمیدهای نو ترکیب *pcSAG3* استخراج شده با روش های PCR و برش آنزیمی و توالی یابی (*Sequencing*) تایید و نتایج نشان داد که قطعه SAG3 در پلاسمید *pcDNA3* کلون شده است و باند حدود ۱۱۵۸ جفت بازی روی ژل آگاروز ایجاد شده بود که هم اندازه ژن SAG3 توکسوپلازما گوندی است. نتایج *RNA* و عصاره پروتئینی استخراج شده از سلول های ترانسفکت شده با *pcSAG3* یک باند ۱۱۵۸ جفت بازی با روش *RT-PCR* و یک باند حدود ۴۳ KDa با روش *Western blot* را نشان داد. نتیجه گیری: نتایج نشان داد که کلون ژن کامل SAG3 در پلاسمید بیانی *pcDNA3* و بیان آن در سلولهای یوکاریوتیک با موفقیت انجام شده است. از این پلاسمید نو ترکیب می توان بعنوان ابزار بالقوه ای در تهیه *DNA* واکسن جهت پیشگیری از ابتلا به عفونت توکسوپلازما گوندی و یا تهیه کیت تشخیصی استفاده نمود.

واژگان کلیدی: توکسوپلازما گوندی، SAG3، کلونینگ، بیان، سلول یوکاریوتیک

مقدمه

انگل که تولید ایمنی محافظتی وابسته به این سلول ها را می کنند تولید گردد. بیشترین و مهمترین نوع آنتی ژنهای توکسوپلازما، آنتی ژنهای سطحی و ترشحی انگل هستند (۴). متا سفانه واکسن ها و داروهای موثری برای کنترل و بهبود توکسوپلاسموزیس وجود ندارد. فقط واکسن زنده کاهش حدت یافته شده تا کی زوییت مورد استفاده قرار گرفته است. معذک این واکسن ها، به علت اثرات جانبی، زمان ماندگاری کم و قیمت بالا، به طور گسترده ای پذیرفته نشده است. از طرفی واکسن های زنده احتمال ابتلا زیاد انسان به عفونت را با خود به همراه دارند. واکسن های مولکولی، نوع جدید واکسن هایی با توان ایجاد ایمنی وابسته به سیستم ایمنی سلولی و همورال در قرن بیستم می باشند. بنابراین در حال حاضر توسعه و بهره برداری از واکسن های مولکولی توکسوپلازما گوندی بعنوان یک هدف مهم و با اهمیت برای کنترل موثر توکسوپلاسموزیس در آمده است.

انگل توکسوپلازما گوندی در بین انسانها و حیوانات سرتاسر دنیا وجود داشته و بیماری ایجاد شده توسط این انگل توکسوپلاسموزیس نامیده می شود (۱). این انگل سبب بروز مشکلاتی، از جمله انسفالیت کشنده تا سقط جنین، تولد جنینهای غیر طبیعی و تولد زود هنگام، در افراد دارای نقص ایمنی از جمله بیماران مبتلا به HIV و زنان باردار می شود (۲). در حیوانات از جمله دام ها ی روستایی توکسوپلاسموزیس دارای اهمیت اقتصادی زیادی در سرتاسر دنیا است. از طرفی کیست های بافتی توکسوپلازما گوندی موجود در گوشت دام های آلوده منشاء مهم عفونت برای انسان هستند. عفونت طبیعی با این انگل منجر به ایمنی محافظتی طولانی مدت غیر استریل می شود که سلول های $CD4^+$ و $CD8^+$ در آن دخالت دارند (۳). بنابراین واکسن های نو ترکیب و پروتئینی تهیه شده بر علیه توکسوپلاسموزیس بایستی بر اساس آنتی ژن هایی

کلنی های حاوی پلاسمید نوترکیب احتمالی pBSAG3 مورد آزمایش قرار گرفت. باکتری های حاوی پلاسمید نوترکیب احتمالی pBSAG3 در محیط LB مایع حاوی آمپی سیلین کشت و شبانه درانکوباتور شیکردار جهت تکثیر باکتریها قرار گرفت. پلاسمیدهای نوترکیب از باکتری ها با کیت تخلیص Bioneer تخلیص گردید. وجود ژن کامل SAG3 در پلاسمید های تخلیص شده با روش PCR، برش آنزیمی دوسر قطعه و Sequencing تایید شد. قطعه SAG3 با آنزیم دوسریعی BamHI, HindIII از pBSAG3 خارج و از ژل تخلیص و به داخل وکتور بیانی یوکاریوتی pcDNA3 که با آنزیمهای دوسر برش و خطی شده بود ساب کلون (Subclone) گردید (۱). باکتری های رشد کرده روی محیط LB آگار حاوی آمپی سیلین دارای پلاسمید نوترکیب احتمالی (pcSAG3) با تست Rusconis تایید شد (۱۲). سپس در محیط LB مایع حاوی آمپی سیلین بطور شبانه کشت و پلاسمیدها با کیت تخلیص Bioneer از باکتری ها تخلیص گردید. وجود قطعه SAG3 در پلاسمید نوترکیب pcSAG3 با روش PCR، برش آنزیمی دوسر قطعه و Sequencing تایید شد. پلاسمید های خالص شده pcSAG3 جهت ترانسفکت به داخل سلولهای یوکاریوتی CHO مورد استفاده قرار گرفت. سلولهای CHO در پلیتهای دارای چاهکهای ۳۵ میلیمتری حاوی محیط DMEM (شرکت Gibco) و ۱٪ پنی سیلین و استرپتومایسین و ۱۰٪ سرم FCS در انکوباتور ۳۷ درجه حاوی ۵٪ CO2 تا حدود ۷۰-۶۰٪ رشد نمودند. سلولها با محیط DMEM فاقد سرم شستشو شده و سپس با استفاده از کیت ترانسفکشن (Novagene, USA) Genejuice Transfection reagent kit بر طبق دستورالعمل آن با pcSAG3 ترانسفکت گردید. سلولهای CHO ترانسفکت شده با pcSAG3 و سلولهای غیر ترانسفکت شده (گروه کنترل) پس از ۴۸ و ۷۲ ساعت جمع آوری گردید. سلولهای دوتاوا چاهک ها با محلول RNX-Plus Solution شرکت سیناژن طبق دستورالعمل آن ترکیب شد تا RNA موجود در سلولها استخراج گردد. سپس با محلول DNase (Fermentas) طبق دستورالعمل گفته شده آن را عاری از DNA نموده و با کیت RT PreMix شرکت Bioneer طبق دستورالعمل کیت با پرایمر oligodt و یا Reverse اختصاصی طراحی شده در بالا تبدیل به cDNA نموده و آنها را PCR کردیم. نمونه های PCR شده در کنار نمونه RNA، DNase شده و RNA، DNase نشده و RNA سلول های چاهک غیر ترانسفکت شده بعنوان کنترل روی ژل آگاروز الکتروفورز گردید. سلولهای CHO ترانسفکت شده با pcSAG3 بقیه چاهکها و سلولهای غیر ترانسفکت شده (گروه کنترل) پس از ۴۸ و ۷۲ ساعت جمع آوری و با بافر نمونه لیز شدند. بعد از سونیکاسیون، سلولها با سانتریفوژ رسوب داده شد و پروتئین خنثی شده آنها روی ژل SDS-PAGE ۱۲/۵٪ با روش ارائه شده بوسیله Laemmli مشاهده گردید (۱۳). سپس پروتئین ها به غشاء نیتروسولوزی منتقل گشت. نوارهای غشایی با BSA-1 PBST20% بطور شبانه بلوکه شده و سپس به ترتیب با رقتهای مختلف سرم انسانی دارای آنتی بادی مثبت توکسوپلاسمایی (تیتربالای IgM⁺ مشخص شده با IgM-ELISA) به همراه آنتی بادی ضد IgM انسانی کونژوکه شده با پراکسیداز (DAKO, Denmark) که در BSA-1 PBST20% رقیق شده بود (رقت ۱/۲۰۰ و ۱/۲۰۰۰) آغشته گردید (۱۴). باندهای اختصاصی با دی آمینو بنزیدین (DAB) (DAKO, Denmark) آشکار گردید.

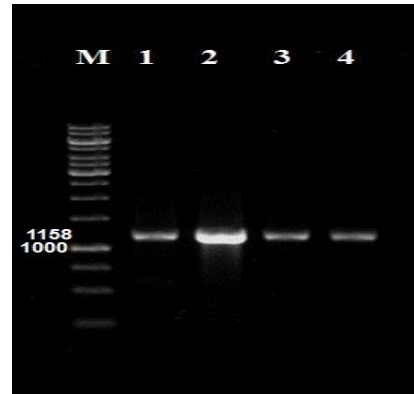
اخیرا توجه اصلی معطوف به مولکول های سطحی پارازیت می باشد. سطح انگل با آنتی ژنهایی که به GPI (گلیکوزیل فسفاتیدیل اینوزیتول) متصل می باشد پوشیده شده که به عنوان SAG (آنتی ژنهای سطحی) شناخته شده است (۵). بعضی از این مولکولهای اختصاصی، مراحل از سیکل زندگی انگل بوده بطوریکه SAG1 (30KDa), SAG2 (22KDa) و SRS3 پروتئین های هستند که فقط در سطح تاکی زوییت ها بوده و در سطح برادی زوییتها نیستند. در حالیکه پروتئین های دیگر مانند SAG3 (43KDa) و 23KDa هم در سطح تاکی زوییت ها و هم برادی زوییت ها وجود دارند (۶). اخیرا مشخص شده که SAG3 روی سطح اسپروزوییت ها هم وجود دارد (۷). آنتی ژن های سطحی توکسوپلازما گوندی نقش مهمی در اتصال، علامت دهی، تهاجم، انتقال و واکنش با سیستم ایمنی میزبان بازی می کنند (۸). نماینده آنتی ژن های بزرگ سطحی، تاکی زوییت های توکسوپلازما گوندی SAG3, SAG2, SAG1 می باشند (۸). ایمونیزاسیون با SAG1 ایمنی محافظت کننده ای را بر علیه عفونت کننده در موش ها ایجاد می کند. SAG3 خیلی شبیه به SAG1 در ساختمان و وظایف و کارکرد می باشد (۸). این دو پروتئین نشان داده اند که در تهاجم و اتصال به سلول نقش دارند. و نقش اصلی اتصال به سلول را SAG3 به عهده دارد (۹). معذک مطالعات کمی در مورد SAG3 تاکنون انجام شده است. ژن کامل SAG3 حدود ۱۱۵۸ bp است و یک پلی پپتید ۳۵۹ آمینواسیدی را کد نموده و پروتئین تولید شده توسط آن هم حدود ۴۳ KDa وزن دارد (۹). بیشتر مطالعات هم درباره کلون نمودن و بیان ژنهای پروتئین های سطحی توکسوپلازما انجام شده است. علی رغم سالها تحقیق، هنوز باید کارهای زیادی انجام شود تا واکنشهای موثر بر علیه انگل ساخته شود. در مطالعه حاضر، بیان ژن کامل SAG3 در سلولهای CHO به عنوان واکسن مولکولی نوترکیب جهت تولید پروتئین در داخل سلول هدف اصلی می باشد. از این پلاسمید نوترکیب می توان جهت تهیه واکسن های پروتئینی و نوترکیب مولکولی بر علیه توکسوپلاسموزیس و یا ساخت کیت های تشخیصی برای تشخیص توکسوپلاسموزیس استفاده نمود.

روش کار

برای تکثیر انگل توکسوپلازما سوش RH به هر موش ۰/۵ سی سی مایع صفائی حاوی ۱۰^۵ تاکی زوییت زنده به طور داخل صفائی تلقیح شد و پس از گذشت ۴ روز، مایع صفائی موش های آلوده به وسیله سرنگ جمع آوری شد. سپس حدود ۱۰۰ میکرولیتر (۱۰^۷×۵) از تاکی زوییت های تغلیظ شده و شستشو شده با بافر PBS داخل ویال ۱/۵ سی سی ریخته شد و با روش فنل کلروفرم DNA آن استخراج شده و تا مراحل بعدی در ۲۰- درجه سانتی گراد نگهداری گردید (۱۰). یک جفت پرایمر با جایگاه برش آنزیمی BamHI, HindIII برای ژن کامل SAG3 طبق روش گفته شده طراحی و از شرکت سیناژن تهیه گردید (۱۱). قطعه SAG3 با روش PCR با استفاده از پرایمرهای طراحی شده توسط دستگاه ترموسایکلر که دمای Annealing و کلیه مراحل کار در آن Setup شده بود در ۳۰ سیکل تکثیر گردید. قطعه SAG3 ۱۱۵۸ bp پس از الکتروفورز و تخلیص از ژل با کیت Fermentas در وکتور (T-Vector) pBluescript کلون گشته و به باکتری های پذیرنده پلاسمید (Competent cell) انتقال گردید. باکتری های سفید رشد کرده روی محیط LB آگار حاوی آمپی سیلین و Xgal و IPTG با تست Rusconis جهت جداسازی و تعیین

یافته ها

نتایج حاصل از واکنش PCR از DNA استخراج شده از انگل روی ژل آگاروز یک باند ۱۱۵۸ bp را نشان داد (شکل ۱). پس از تایید نهایی کلونینگ ژن SAG3 در پلاسمید pcDNA3 جهت تعیین ترادف برای پیشگیری از هرگونه آلودگی، پلاسمیدهای موجود در کلونی های سفید با کیت شرکت بیونر (Bioneer) آلمان استخراج و برای تعیین توالی به شرکت ژن فن آوران ارسال و پس از انجام آن به کمک سایت اینترنتی www.ncbi.nlm.nih.gov/blast از نظر تشابهات و اختلافات با ژن SAG3 سویه RH توکسوپلازما گوندی مقایسه شد (شکل ۲). نتایج ترادف (Sequencing) ژن کامل کلون شده در pcDNA3 نشان داد که قطعه ۱۱۵۸ جفت بازی در این پلاسمید کلون شده است و ژن کلون شده، ژن SAG3 توکسوپلازما گوندی است. این سویه با سویه RH بانک ژنی با شماره دسترسی AF340227 و HM585285 ، ۹۹٪ و سویه CEP با شماره دسترسی AF340229 ، ۹۹٪ و سویه P-Br شماره AY187280 ، ۹۸٪ درصد شباهت دارد. ترادف جدید بدست آمده از ژن کامل SAG3 در تحقیق انجام شده در بانک ژنی (Genbank) به شماره دستیابی JF312642 به ثبت رسید.

شکل ۱. الکتروفورز محصول PCR ژن SAG3 توکسوپلازما گوندی با آغازگرهای اختصاصی روی ژل آگاروز ۱ درصد؛ ستون ۱ و ۲ و ۳ و ۴: محصول PCR (قطعه ۱۱۵۸ جفت بازی ژن SAG3)، ستون M:

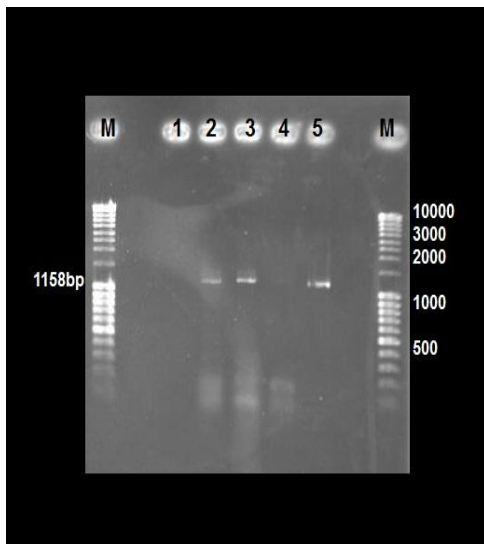
نشانهگر ۱ کیلو جفت بازی

```
atgcagctgt ggccggcgcag agcagcaggt cccgcgagcc
tggggaagca gtctttgccg
ctcgggtgtt ttttcgcggc ttttggttg tgcgtgttg
ctgcgatcttgggaaccgga gagcacggac tgttcgtcgc
cgcaggtaaa tcgagaagta agataactta ttttgcacg ctactcaga
aggctccgaa ctggtaccgc tgctctcaa cgaggcgaa
agaagaggtc
gtaggacatg tgacgctgaa caaagagcac cctgatatga caattgaatg
cgtcgacgac ggcttgggcg gagagtttt gccgctcgaa
ggcgcgacgt cgtcgtacc gcgagtatgt cacattgatg
ccaaggaca gggcgactgc gagcgcaaca agggctttt
gaccgactac ataccggcg cgaagcagta ctggtacaag
atagaaaagg tggagaacaa cggcgagca tccgttctgt
acaaattcac agttccttg atattcctc gcgcccaaa gcagcgatac
aaggttggat gccgataccc gaaccagag tattgctttg ttgaggccac
cgtcgaacc acgccgcaa tggcgaagg caagagagtg
acctcgggt accccgagtc cggccccgtg aatctcgagg
tggactgtc aaaggacgcg aactttatcg agattcggtg cggcgaacag
```

```
caccacccgc agccgtcgac ctacacgctg cagtactgct
caggtgactc ggtgaccccg cagaagtgtt cgccgcagtc
cctgacgaac atttttatg actacagctc ttcgtggtgg aaggggaaac
tgaacggggc tgacggggca actctacca tccaccggc
cgggttcccc
gaagaagaca aatctttct tgcgggtgt tctactcactg tggacggggc
gcccttctgc
aacgtcaaaag tgagagttgc cgggaacccc agaaagtggg
ggagagggcg aggcggccat
ccaggaagcg gaggatcgca gccggaact gacggggaaa
ctcaagctgg aacagaaagt tcagccggcg cgagtccgc
aatgcttcc gttgccctgg cgttctctt cgtctctt gtgcatgtg
ctgcttaa
```

شکل ۲. توالی ژن SAG3 کلون شده در پلاسمید pcDNA3

محصول سنتز شده پلاسمید نوترکیب pcSAG3 در سلولهای CHO با روش RT-PCR و SDS-PAGE و وسترن بلات مورد بررسی قرار گرفت. الکتروفورز محصول RT-PCR با RNA استخراج شده از سلول های چاهک های ترانسفکت شده با پلاسمید نوترکیب pcSAG3 (۴۸ و ۷۲ ساعت) یک باند ۱۱۵۸bp را روی ژل آگاروز یک درصد نشان داد. در حالی که الکتروفورز محصول RT-PCR با RNA استخراج شده از سلول های چاهک غیر ترانسفکت شده و نمونه RNA، DNase شده ، هیچ بانندی ایجاد نکرد (شکل ۳). این نتایج نشان دهنده این است که سلولهای CHO با پلاسمید pcSAG3 ترانسفکت شده و با کمک سیستم رونوشت برداری سلول CHO، از روی ژن SAG3 موجود در پلاسمید نوترکیب، mRNA ساخته شده است. این موضوع نشان داد که مراحل ترانسفکت و استخراج RNA به خوبی انجام شده است.

شکل ۳. الکتروفورز محصول RT-PCR. ستون ۱ نمونه کنترل به RNA که DNase شده، ۲ و ۳ محصول RT-PCR (۱۱۵۸bp) به کمک RNA استخراج شده از سلولهای ترانسفکت شده، ۴ کنترل RNA استخراج شده از سلول غیر ترانسفکت شده ۵ کنترل RNA که DNase نشده، M مارکر ۱ کیلو جفت بازی

معدلک همه واکسن ها برای میزبان بعثت فعالیت دوباره واحتمال تبدیل شدن به فرم بیماری زا مناسب نمی باشد. به این دلیل استفاده از تکنولوژی های نو ترکیب و کلون و بیان ژن های مفید بعنوان یک ابزار جالب و بالقوه برای توسعه واکسن ضروری و لازم می باشد. براین اساس جهت توسعه یک واکسن نو ترکیب تمرکز روی بیان ژن کامل SAG3 در سلولهای

یوکاریوتیک ضروری است. زیرا مطالعات قبلی برای پیشگیری از توکسوپلازموزیس نشان داده که ایمونیزه کردن با پروتئین ها یا واکسن نو ترکیب می تواند ایجاد پاسخ های ایمنی رانموده که قادر است میزان مرگ و میر و سطح کیست های بافتی در حیوانات عفونت یافته با توکسوپلازما را کاهش داده ولی هنوز لازم است که کارایی آن افزایش یابد. این انگل در انسان فقط با تست های سرولوژیک تشخیص داده می شود و لذا آنتی ژنهای خاص و معین در سیستم تشخیص آن بسیار ضروری است. در ضمن بررسی ها نشان داده که واکسن های تولید شده بر علیه آنتی ژن هایی از توکسوپلازما گوندی که در طی مراحل مختلف زندگی

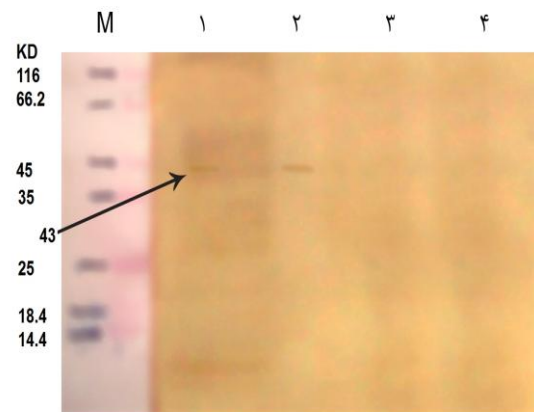
انگل بیان می شود می تواند محافظت بهتری را در پیشگیری از عفونت ایجاد نماید (۱۶). در مطالعه حاضر ژن آنتی ژن سطحی SAG3 توکسوپلازما گوندی در سلول های CHO بیان سپس با RT-PCR, SDS-PAGE و Western blot تایید شد. طبق نتایج وزن مولکولی SAG3 ۴۳ کیلو دالتون است این آنتی ژن می تواند از DNA ژنومی سه مرحله انگل بیان شود. پروتئین کامل SAG3 شامل یک پلی پپتید ۳۵۹ اسید آمینه ای است که حدود ۱۱۵۸bp می باشد (۹). در ضمن مشخص شده که آنتی ژن SAG3 یکی از اجزای پروتئینی سطح سلول انگل بوده و روی سطح تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت انگل توکسوپلازما گوندی وجود داشته و در هر سه مرحله بیان می

گردد (۷). این آنتی ژن یکی از اعضای سیستم رسپتوری توکسوپلازما گوندی است که به GPI (گلیکوزیل، فسفاتیدیل اینوزیتول) سطحی سلول متصل بوده و بعنوان گیرنده واسطه ای سلولهای میزبان عمل می کند. Jacquet و همکاران (۲۰۰۱) نشان دادند که آنتی ژن سطحی SAG3 واسطه اتصال توکسوپلازما گوندی به پروتئوگلیکان های سطحی (هیپران سولفات پروتئوگلیکان HSPGs) سلول های هدف مانند CHO بوده و موجب تهاجم و ورود انگل به سلول میزبان می شود (۹). و نقش اصلی اتصال به سلول را SAG3 به عهده دارد. با بلوک نمودن گیرنده های SAG3 روی سلول با مواد محلول گلیکوگونو کیت شده و یا آنتی بادی های ضد SAG3 دیده شد که تهاجم انگل به سلول بسیار کاهش می یابد.

آنها مشاهده کردند که سلولهای CHO را که با مقدار متنوعی از SAG3 نو ترکیب (recSAG3) انکوبه می کنند موجب کاهش جذب تاکی زوییتها تا میزان ۷۰٪ به این سلولها می شود. در ضمن میزان ۵۰ تا ۶۰٪ کاهش در باند شدن تاکی زوییتها فاقد SAG3 به سلولها مشاهده گردید. این نتایج تعیین کرد که SAG3 اولین پروتئین باندشونده به گلیکو آمینو گلیکانها مرتبط با توکسوپلازما است و در واکنشهای بین SAG3-HSPGs در اتصال انگل به سلولهای هدف دخالت دارند.

Cong و همکاران (۲۰۱۱) گزارش کردند که دوپپتید FLTDYIPGA و FLLGLLVHV مشتق شده از SAG3 به عنوان اپی توپها موجب تولید IFN- γ از تی سلولهای CD8+ می شوند. آنها با روش HLA-binding نشان دادند که این دوپپتید دارای افینیتی خوبی جهت باند شدن به HLA-A*0201 می باشند. آنها نشان دادند که نه تنها برای آلهای HLA-A*0201 دارای افینیتی بالایی می باشند بلکه به سه یا چهار تا از دیگر آلهای HLA-A02 به خوبی متصل می شوند (۱۷).

پروتئین های تفکیک شده در مرحله SDS-PAGE به کاغذ نیتروسولوزی منتقل شده و همانطور که دیده می شود در بین پروتئین های استخراج شده از چاهکهای ترانسفکت شده با پلاسمید pcSAG3 باند پروتئینی با وزن مولکولی حدود ۴۳ کیلو دالتون (وزن پروتئین مورد نظر ما نیز ۴۳ کیلو دالتون است) وجود دارد که در چاهک کنترل وجود ندارد. تشکیل این باند در روی کاغذ نیتروسولوز نشان دهنده شناسایی پروتئین SAG3 بوسیله سرم انسانی ضد توکسوپلازمایی Igm4⁺ می باشد (شکل ۴). بررسی با وسترن بلات نشان داد که پروتئین های تولید شده در سلولهای CHO توسط ترانسفکشن با pcSAG3 دارای وزن مولکولی مورد انتظار بوده و با آنتی بادی های پلی کلونال اختصاصی شناخته شدند. در صورتی که هیچگونه پروتئین توکسوپلازما در سلولهای گروه کنترل (غیر ترانسفکت شده) تشخیص داده نشد.

شکل ۴. نوارهای نیتروسولوز بدست آمده از روش وسترن بلات با پروتئین سلول های CHO ترانسفکت شده و کنترل: ستون (۱ و ۲) پروتئین های سلول های CHO ترانسفکت شده با pcSAG3 که در ناحیه وزنی ۴۵ - ۳۵ کیلو دالتون باند مشاهده می شود، ستون ۳ سلول های CHO ترانسفکت نشده (کنترل منفی)، ستون ۴ سلول های CHO ترانسفکت شده با pcDNA3 (کنترل منفی)، ستون M مارکر به ترتیب از پایین به بالا ۱۱۶، ۶۶/۲، ۳۵، ۴۵، ۱۸، ۲۵/۴، ۱۴/۴ KDa

بحث

توکسوپلازما گوندی یک انگل داخل سلولی اجباری است که دارای سیکل زندگی پیچیده ای است. سیکل جنسی و غیر جنسی آن در سلول های اپیتلیال روده گربه و بافت های حیوانات و پرندگان می باشد (۱۵). این انگل تقریباً به همه سلول های غیر هسته دار میزبان حمله می کند. توکسوپلازما گوندی موجب بروز خطراتی در جنین می شود. بیشترین تاثیرات خطرناک توکسوپلازموز مادرزادی بعضی مواقع سقط جنین و تولد زود هنگام جنین می باشد (۱۵). عفونت مادرزادی بر طبق شدت و تنوع ارگان های آلوده علائم مختلفی دارد. اکنون مشخص شده که حیوانات و افراد عفونت یافته به فرم مزمن دارای ایمنی محافظتی طولانی مدتی بر علیه بیماری می باشند و پاسخ های ایمنی موثر، بوسیله T-Cell نوع CD4⁺ و CD8⁺ که در ارتباط با تولید گاما انترفرون می باشند تولید می شود (۳). در حال حاضر یک واکسن زنده براساس سوش های تخفیف حدت یافته توکسوپلازما گوندی در حیوانات اهلی بکار گرفته شده است.

شده با آنتی ژن نوترکیب و گروه شاهد بیشترین زمان زنده بودن و کمترین کیستهای مغزی را درمقایسه با گروه شاهد نشان داد (۸).
 اختلاف مهم بین مطالعه حاضر و دیگر مطالعات (۹-۷) این است که در این مطالعه ژن کامل SAG3 در pcDNA3 کلون گردید. لذا بعلاوه اخذ نتایج بهتر بنظر می رسد این پلاسمید بیانی نوترکیب جهت تهیه واکسن بر علیه توکسوپلاسموزیس مفیدتر است. اهمیت مهم دیگر اینکه این پلاسمید بیانی حاوی ژن کامل SAG3 را به سلولهای CHO ترانسفکت نموده ولی دیگران قسمتی از ژن را با وکتورهای دیگری مورد بررسی قرار داده اند. نتایج این مطالعه نشان داد که بطور موفقیت آمیزی ژن کامل SAG3 در پلاسمید بیانی pcDNA3 کلون و در سلولهای یوکاریوتی بیان گردید. از این SAG3 بیان شده بعنوان کاندیدایی جهت تهیه واکسنهای نوترکیب و تولید کیت های تشخیصی برای ارزیابی پاسخهای ایمنی بر علیه توکسوپلاسموزیس می توان استفاده کرد.

نتیجه گیری

در مطالعه حاضر ژن کامل SAG3 (P43) توکسوپلاسمای گونه ای بعنوان آنتی ژن سطحی تاکی زوییت، برادی زوییت و اسپوروزوییت این انگل در وکتور بیانی یوکاریوتی pcDNA3 کلون و در سلول یوکاریوتی CHO بیان شده و مورد تایید قرار گرفت. لذا می توان از آن بعنوان ابزار بالقوه ای در تشخیص و پیشگیری از ابتلا به عفونت توکسوپلاسمای گونه ای به تنهایی و یا همراه با دیگر آنتی ژنهای انگل مورد استفاده قرار داد.

Caetano و همکاران (۲۰۰۶) قسمتی از این آنتی ژن را با آدنووایروسهای کدکننده آن در سلولهای HEK 293 به مقدار زیادی تولید نموده و با روش وسترن بلات تایید نمودند. آنها نشان دادند که این آنتی ژن به همراه دو آنتی ژن SAG1 و SAG2 در موشها تولید پاسخهای ایمنی از نوع Th1 نموده و تا ۸۰٪ کیستهای مغزی را کاهش می دهد (۱۸).
 Dzierszinski و همکاران (۲۰۰۰) قسمتی از این آنتی ژن را جهت تولید پروتئین و نقش آن در اتصال به سلول در انگل های دارای این آنتی ژن و یا فاقد آن را مورد بررسی قرار داده و مشاهده کردند که انگلهای فاقد این آنتی ژن بیان این پروتئین را از دست داده و میزبان را فاقد این آنتی گیرنده های توکسوپلاسمای گونه ای بوده که به مانند یک لیگاند عمل کرده و منجر به شناخت سلول و اتصال به آن می شود (۱۹).
 Lee و همکاران (۲۰۰۷) جهت بررسی ایمنی زایی آنتی ژن فیوژن شده با GST (Glutathione-S-transferase) در موشهای BALB/c آن را در سیستمهای پروکاریوتی بیان و تایید نمودند. همچنین آنها جهت تولید mRNA سیتوکینها در طحال با روش RT-PCR آن را مورد بررسی قرار دادند. آنها نشان دادند که mRNA تولید کننده IFN- γ و نیتریک اکسید افزایش معنی داری داشته و بیشترین آنتی بادی IgG1، IgG و IgG2a درمقایسه با گروه شاهد تولید شده بود. علاوه بر این نتایج بعد از چالش با انگل توکسوپلاسمای سوش Me49 در موشهای ایمونیزه

REFERENCES

- Dubey JP, Jones JL. Toxoplasma gondii infection in humans and animals in the united states. Int J Parasitol. 2008;38 : 1257-1278.
- Guerina NG. Congenital infection with Toxoplasma gondii. Pediatric Pediatr Ann. 1994; 23(3): 138-142, 147-151.
- Gazzinelli RT, Hakim FT, Hieny S, Shearer GM, Sher A. Synergistic role of CD4 T Lymphocytes in IFN-gamma production and protective immunity induced by an attenuated Toxoplasma gondii vaccine. J. Immunol. 1991;146:286-292.
- Bhopale GM. Development of a vaccine for toxoplasmosis: Current status. Microbes Infect .2003;5:457-462.
- Boothroyd JC, Hehl A, Knoll LJ, Manger ID. The surface of toxoplasma: more and less. Int J Parasitol. 1998;28:3-9.
- Lekutis C, Ferguson DJ, Grigg ME, Camps M, Boothroyd JC. Surface antigen of Toxoplasma gondii: variations on a theme. Int J Parasitol. 2001:1-8.
- Radke JR, Gubbels M.J, Jerome ME, Radke JB, Striepen B, White MW. Identification of a sporozoite-specific member of the toxoplasma SAG superfamily via genetic. Mol Microbiol. 2004;52(1):93-105.
- Lee YH, Shin DW, Lee JH, Nam HW, Ahn MH. Vaccination against murine toxoplasmosis using recombinant Toxoplasma gondii SAG3 antigen alone or in combination with QuilA. Yonsei Med J. 2007;48(3):396-404.

9. Jacquet.A, Coulon L, Neve J.D, Daminet V, Haumont M, Garcia L, Bollen A, et al. The surface antigen SAG3 mediates the attachment of *Toxoplasma gondii* to cell-surface proteoglycans. *Mol Biochem Parasitol.* 2001;116:35-44.
10. Sambrook J, Russel DW. *Molecular cloning: A laboratory manual*, third Edition. Cold Spring Harbor Laboratory Press. Cold Spring Harbor New york . 2001.
11. Sobati H, Dalimi A, Kazami B, Ghaffarifar F. Production of Molecular clones SAG3(P43) surface antigen of *Toxoplasma gondii* in Eukaryotic expression vector. *Iranian J Inf Dis Trop Med.* 2011;16(52):7-13.(Full Text in Persian).
12. Seyed Tabaei J. Preparation of DNA vaccine against SAG1 and HSP70 antigens of *Toxoplasma gondii* and study on its protective effect in laboratory mice (Dissertation). Tarbiat Modares University; 2008. (Text in Persian) .
- 13.Laemmili UK. Cleavage of structural proteins during the assembly of the head of bacteriophage T4. *Nature.*1970; 227:680-685.
- 14.Martin V, Arcavi M, Santillan G, Armendoeira MR, De Souza Neves E, Griemberg G. Detection of human toxoplasma-specific immunoglobulins A,M and G with a recombinant toxoplasma gondii ROP2 protein. *Clin. Diagn. Lab. Immunol.*1998; 5:627-631.
- 15.Kazemi B, Maghen L, Bandehpour M, Shahabi S, Haghighi A.Gene cloning of P43 surface protein of *Toxoplasma gondii* Tachyzoite and Bradyzoite. *Res J Microbiol.* 2007; 2(2):170-174.
- 16.Jongert E, Roberts CW, Gargano N, Forster-Wald E, Petersen E. Vaccines against *Toxoplasma gondii*: challenges and opportunities. *Mem Inst Oswaldo Cruz,Rio de Janeiro* 2009; 104(2): 252-266.
17. Cong H, Mui EJ, Witola WH, Sidney J, Alexander J, Sette A, et al.Towards an immunosense vaccine to prevent Toxoplasmosis:protective *Toxoplasma gondii* epitopes restricted by HLA-A*0201. *Vaccine.* 2011; 29:754-762.
18. Caetano BC, Bruna-Romero O, Fux B, Mendes EA, Penido MLO, Gazzinelli RT,Vaccination with replication-deficient recombinant adenoviruses encoding the main surface antigens of *Toxoplasma gondii* induces immune response and protection against infection in mice . *Hum gene Ther.* 2006; 17:415-426.
- 19.Dzierszinski.F, Mortuaire M, Cesbron-Delauw MF, Tomavo S. Targeted disruption of the glycosylphosphatidylinositol-anchored surface antigen SAG3gene in *Toxoplasma gondii* decreases host cell adhesion and drastically reduces virulence in mice. *Mol Microbiol.* 2000; 37(3):574-582.